בית אהרן — ראה

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה. איתא במדרש אמר ר' חגי ולא עוד אלא שנתתי לכם שני דרכים. נכנסתי לפנים משורת הדין ואמרתי ובחרת בחיים. ד"א מה כתיב למעלה מן הענין. כי אם שמר תשמרון ומהו את כל המצוה הזאת זה ק"ש. ד"א זה שבת: ע"כ

הנה דבר זה מקשה האוה"ח הקדוש. בתחילה מתחיל ראה בלשון יחיד. ומסיים אח"כ לפניכם בל' רבים:

ונוכל לומר. כתיב עיני י"י אל צדיקים. וכתיב הנה עין ה' אל יראיו. וכמו כן כתיב ביעקב בטח בדד עין יעקב. וכן כתיב ביוסף בן פורת עלי עין. כי באמת בכל דבר שניתן ונשתלשל בזה העולם יש ימין ושמאל וזהו עיקר העבדות שלנו לקשר כל המדות ולעשות מהשמאל ימין. שיהיה רק ימין. וזה היה מדת יעקב אבינו בחינת רחמים שקישר שני המדות ונטה הכל להימין. והעיקר לייחד כל דבר למקום גבוה כזה שאין שם שום הפכים רק כולו טוב. וזו הבחינה נקרא עין ימין כידוע מספרים קדושים הבחינה הנקרא עי"ן. רק כשבא לזה העולם מחוייב להיות שני הבחינות כדי שיהיה מלאכה לברר הטוב מהרע ויתייחדו כל הבחינות וכל העולמות לבחינה שלמעלה מן המדות שבשם הוא רק כולו טוב. לזה כתיב עיני י"י אל צדיקים שנתן להם שתי בחינות שהם יעשו שיתייחדו כל הדברים ולא יהיה רק עין ימין ולזה כתיב כאן מקודם ראה בל' יחיד. היינו לייחד כל דבר למקורו הראשון שזה נקרא עין ימין ואח"כ לפניכם ל' רבים היינו שנתתי לכם שני הבחי' ואתם תקשרו הכל אל הימין ויהיה בעולם רק אחדותו הפשוט. וזהו שאמר ר"ח ולא עוד אלא שנתתי לכם שני דרכי' שיהי' לכם מלאכה לבררכל דבר ולעשות רק ימין. נכנסתי עמכם לפנים משורת הדין ואמרתי ובחרת בחיים. היינו חיים הנצחיים שזהו רצונו הפשוט לבטל הדין לגמרי שזה נקרא לפנים משורת הדין ומהו חיים הנצחיים. והחכמה תחיה בעליה. לייחד כל דבר להחכמה עליונה במקום שאין שום היפוך כלל. ולזה מביא המדרש אח"כ. כי אם שמר תשמרון. זהו ג"כ ב' לשונות על הכוונה שדברנו. שתשמרו כל דבר לקשר הכל לאחדות הפשוט. וזהו את כל המצוה הזאת זה ק"ש כידוע שבק"ש הוא עיקר המס"נ ולכוין בתיבת אחד אחדות הפשוט. ד"א זה שבת. כידוע שבת נקרא קודש ושמרתם את השבת כי קודש היא. זהו הכל בחינה שלמעלה מזה העולם אשר בשם אין שום ברורים רק כולו טוב:

עשר תעשר את כל תבואת זרעך כו'. איתא במדרש בטח בי"י ועשה טוב. ר' יצחק מסרס המקרא עשה טוב ובטח בי"י. משל למה"ד לבעל השוק שהלך לשער המדות ראה אותו אדם אחד התחיל להטמין עצמו כו'. שכן ארץ. שכן השכינה בארץ. ד"א עשה שכונה בארץ. הוי זורע. הוי נוטע. ורעה אמונה של האבות. עיני בנאמני ארץ. ובזכות שני דברים ישראל מתחטאין לפני הקב"ה. בזכות שבת. ובזכות מעשרות: ע"כ

הנה כתיב ל' כפול עשר תעשר. וכן כתיב ביעקב וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך. כי באמת כתיב העשירי יהיה קודש לי"י זהו העיקר לקדש כל דבר להקב"ה. וזה ידוע שהקב"ה ברא את העולם י"ש מאי"ן. ומתחילה היה רק נקודה קטנה וכשהתחיל לגלות אורו בעולם הוכרח להלביש בעשרה לבושין בכדי שיוכל העולם להשיג מעט מאורו הגדול ואחר שהלביש וצמצם עד סוף כל המדות אזי מחוייבים לייחד בחזרה כל המדות למעלה עד בחינה הנקרא קודש עד שבחינת עשירי יהיה קודש לי"י. והראיה שמספר העשירי הוא יו"ד שהיא רק נקודה קטנה כל בי עשרה שכינתא שריא. ומספר הראשון הוא א י' למעלה וי' למטה כי זהו

העיקר לייחד שני היודי"ן וכאשר מתייחדים כל המדות למעלה אזי נקרא הכל קודש. וכפי שדברנו כמה פעמים בעשרה מאמרות נברא העולם והלא במאמר אחד יכול להבראות כו'. כי באמת נברא העולם כולו בהבל פיו. והעיקר הוא רק אחדותו הפשוט שיתייחד הכל לרצונו הפשוט. אמנם בכדי שיוכל העולם לקבל טובו הגדול לזה התלבש בעשרה לבושין עד שבא לנקודה האחרונה וצריך להעלות הכל מדרגא לדרגא עד שיבא העולם בחזרה לנקודה הראשונה וזהו רק ע"י מצות ומעש"ט של ישראל אשר בתחילה יהיה להם יראה תתאה. ועוה"ז נברא בה'. עד שעוזר לו הקב"ה שילך מחיל אל חיל עד שיבא ליראה עלאה. וע"י היראה והאהבה שלו יתייחדו שני העולמות עוה"ז ועוה"ב ה' עלאה וה' תתאה ויתייחדו שני הנקודות. וזהו עשר תעשר שיראה לייחד הכל לרצונו הפשוט שיהיה העשירי קודש לי"י ויתייחד עד הנקודה הראשונה. וזהו תעשר. היינו עד הבחינה הנקרא קודש מעצמו. את כל תבואת זרעך. היינו שתביא את כל הזרוע שאתה זורע בכל שנה ושנה ובכל יום ויום להביא כל דבר להקב"ה. וזהו היוצא השדה. כי יש [* נר' שנכון לומר כי יש ב' בחינות שדה] בחינת שדה. היינו יש שדה אחר. מה שנופל ח"ו לשדה אחר ע"י הל"ת שעבר ח"ו וגם במ"ע שקיים יש דברים שלא נעשו ח"ו בשלימות. כי בכל דבר יש ברורים הרבה עד שיתברר היטיב. ובאם לאו נופלים לשדה אחר ח"ו וצריך לראות להעלות ולתקן את הכל. וביותר שנה שנה. היינו באלו הימים ימי אלול שהם ימי רצון צריך לעשות תשובה באמת ויתקן כל דבר עד שזדונות נעשו לו כזכיות. או כשגגות. ועוד יש שדה טובה. כריח שדה אשר ברכו י"י. לכה דודי נצא השדה. וזהו את כל תבואת זרעך היוצא השדה שנה שנה. שצריך לייחד ולהכניס הכל לשדה אשר ברכו י"י. ולזה קורין פרשה זו קודם ר"ח אלול. כי מן החודש הזה מתחיל ימי רצון. וצריך כ"א להסתכל היטיב במעשיו שעשה כל השנה ולעשות תשובה באמת ולתקן הכל. ויתייחדו השני יודי"ן. וזהו שסירס המקרא מקודם עשה טוב. שצריך כ"א לתקן מעשיו לייחד לטוב הגנוז ובטח בי"י שבוודאי יקבל תשובתו בימי רצון הללו. ומסיים המדרש. למה"ד לבעל השוק כו' כידוע. העולם נקרא שוק. והקב"ה נקרא בעל השוק והולך לשער המדות. י"ל שר"ל שרואה באיזה שער מביאים העולם המדות. כי יש כמה שערים כדכתיב פתחו לי שערי צדק. ואח"כ העיקר הוא זה השער לי"י צדיקים יבואו בו היינו שיתחילו משער היראה עד שיתקשרו כל העולמות להשי"ת. והאיך יכול להיות זאת. שכן השכינה בארץ. שיתקשרו כל הבחינות ארציות למעלה כפי שדיברנו העשירי יהיה קודש לי"י. ד"א עשה שכונה בארץ. הוי זורע. הוי נוטע. כמו שדברנו. שיהיה הזריעה והנטיעה של האדם הכל למעלה. ומה היא הזריעה והנטיעה של ישראל. מצות ומעש"ט. וגם כל דבר הרשות יקשר הכל להקב"ה. ורעה אמונה. ע"י האבות כי הם קשרו ע"י מדותיהם הקדושים הכל להקב"ה לרצונו. וז"ש רצון יריאיו יעשה. היינו היראים עושים כל אחד ואחד תמיד לקשר כל דבר להרצון העליון. היינו הנקודה הראשונה. עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי שיקשרו כל העולם להקב"ה. ומסיים המדרש. בזכות שבת ומעשר ישראל מתחטאין לפני הקב"ה. כידוע שבת נקרא קודש כדכתיב כי קודש היא. וזהו למעלה מן העולם. וזה נקרא יוד למעלה. ומעשר הוא בחינת העשירי יוד תתאה. וצריך לקשר ג"כ לקודש ומייחדים שני הבחי' שגם בחינת יוד תתאה יתייחד הכל לנקודה העליונה העשירי יהיה קודש. וזהו אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים כידוע י' למעלה וי' למטה וו' באמצע א זהו התפשטות העולם וזהו שני הבחינות שבת ומעשר. וזהו הפירוש עשר תעשר. וכמו שדברנו כבר. פותח את ידי"ך אל תקרי ידיך אלא יודי"ך שני היודין ואז ומשביע לכל חי רצון. שמקשר הכל לרצון העליון אמן: